

Jeg synes, det er uhyggeligt. Jeg synes, det er uhyggeligt, at vi lever i et land, hvor sundhedsmyndighederne kan skalte og valte med patienternes ve og vel, uden at det samlede Folketing rejser sig og protesterer. Tværtimod sidder et samlet Folketing – ja, med undtagelse af Fremskridtspartiet – bare tilbage og siger: Kunne denne sag dog ikke snart blive afsluttet? Det er uhyggeligt, og jeg må sige, jeg er noget skuffet over mine kolleger her i Folketinget.

Det her kan vi ikke være bekendt. Vi er, om jeg så må sige, ansat af befolkningen netop for at holde øje med bl.a. ministeren og med styrelserne. Vi er ansat på vegne af befolkningen for at holde øje med, at tingene foregår rigtigt og korrekt, så befolkningen kan have tillid og vide sig trygge, når den lader sig indlægge og behandle på landets hospitaler.

Alene det, at man i tusindvis af tilfælde har undladt at indhente samtykke fra patienterne og undladt at informere patienterne om, at nu går man i gang med at bruge et nyt produkt, som man slet ikke kender effekten af, burde få et samlet Folketing til at rejse sig og protestere højt og kræve reformer hele vejen igennem systemet. Men det gør Folketingets partier ikke. Man læner sig tilbage og siger: Kunne denne sag dog ikke snart blive sluttet?

Fra de mennesker, der er blevet behandlet med Boneloc, skal jeg hilse og sige, at de også sidder tilbage og siger: Kunne det dog ikke snart blive overstået? Men for dem bliver det ikke overstået; de går stadig rundt med Boneloc'en i kroppen, de går stadig rundt og frygter den dag, deres knæ, deres hofte eller andre steder i kroppen bryder sammen, og de må ind og reopereres. Det skaber utryghed i befolkningen.

Ministeren siger ganske vist, at det kommer ikke til at ske igen, for nu er EU jo kommet med et direktiv. Så er spørgsmålet bare: Hvorfor i alverden skal man sidde og vente på, hvad EU kommer med af direktiver for, hvad vi skal gøre i Danmark? Har man ikke haft 10 år til at gøre noget ved det her? Det er en dårlig undskyldning.

Med hensyn til spørgsmålet om operationer er det jo et faktum, at det ikke er hofterne, der er problemet. Det er Boneloc-cementen, der er problemet, og jeg står helt uforstående over for, at Folketinget i øvrigt har denne opfattelse: Lad os nu se, om der er nogle, der får problemer, lad os nu se, om det hele bryder sammen, og hvis det gør det, må vi jo tage spørgsmålet op igen. Det er ikke værdigt, for det er jo ikke et

spørgsmål om, at det er folks hofte, der falder fra hinanden. Det er Boneloc-cementen, der er ondt, og Boneloc-cementen er også brugt andre steder i kroppen. Derfor burde det være Boneloc-cementen, der var kriteriet for, om man kunne få lov til at søge erstatning, og ikke om det specifikt var i hofte, den var blevet benyttet.

Når det gælder information af alle patienter, har denne forespørgselsdebat i hvert fald af-dækket én ting: alle ordførerne havde den opfattelse, at alle patienter var informeret. Det har alle ordførerne givet udtryk for, men spørgsmålet er, hvor ordførerne har den viden fra, når det kan dokumenteres, at det ikke er tilfældet. Hvordan kan det være, at ministeren nu her til sidst går op og siger, at i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget vil man sikre, at alle patienter bliver informeret? Jo, det er selvfølgelig nødvendigt, fordi ministeren nu erkender, at tidligere er alle patienter ikke blevet informeret. Det fremgår jo også af et notat fra Sundhedsstyrelsen af den 29. september 1998 til ministeren, at alle patienter ikke er informeret, og ministeren henholder sig til Sundhedsstyrelsens svar. Ministeren er heller ikke interesseret i at informere alle patienter.

Og nu i forbindelse med lovforslaget vil man pludselig rette op på alt det, der ikke er gjort. Men det kan jo ikke lade sig gøre, så et eller andet sted halter forklaringerne ganske, ganske alvorligt.

Jeg må sige afslutningsvis, at det er sørgeligt, at Folketinget end ikke kan blive enige om de tre små, beskedne pinde, vi fra Fremskridtspartiets side har fremsat som forslag til vedtagelse. Det kunne i hvert fald for patienternes vedkommende have været en værdig afslutning på denne sag, og jeg skal dybt beklage det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Tom Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 4 (FP) stemte for, 88 (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) imod; 12 (DF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.